

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई बेहदको जागिर दिन, यस्तो मीठा बाबालाई तिमीले प्यारसँग याद गर्यौं भने पावन बन्छौ।”

प्रश्न:- विनाशको समय जति नजिक आउँदै जान्छ, त्यसका निशानीहरू के हुन्छन्?

उत्तर:- विनाशको समय नजिक भएपछि- (१) सबैलाई थाहा हुँदै जान्छ- हाम्रो बाबा आउनु भएको छ। (२) अब नयाँ दुनियाँको स्थापना, पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ। धेरैलाई साक्षात्कार पनि हुन्छ। (३) संन्यासी, राजा आदिलाई ज्ञान मिल्छ। (४) जब सुन्छन्- बेहदका बाबा आउनु भएको छ, उहाँले नै सद्गति दिनुहुन्छ अनि धेरै आउने छन्। (५) अखबारहरूद्वारा धेरैलाई सन्देश मिल्छ। (६) तिमी बच्चाहरू आत्म-अभिमानि बन्दै जान्छौ, एक बाबाको नै यादमा अतीन्द्रिय सुखमा रहन्छौ।

गीत:- इस पाप की दुनियाँ से.....

ओम् शान्ति। यो कसले भन्नुहुन्छ र कसलाई भन्नुहुन्छ- रुहानी बच्चाहरू! बाबाले घरी-घरी रुहानी किन भन्नुहुन्छ? किनकि अब आत्माहरू जान्छ। फेरि जब यो दुनियाँमा आउँछन् अनि सुख हुन्छ। आत्माहरूले यो शान्ति र सुखको वर्सा कल्प पहिला पनि पाएका थिए। अब फेरि यो वर्सा दोहोरिझ्नेको छ। दोहोरिन्छ तब त सृष्टिको चक्र पनि फेरि दोहोरिन्छ। सबै कुरा दोहोरिन्छ नि। जे कुरा बितेर गयो त्यो फेरि दोहोरिन्छ। हुन त नाटक पनि दोहोरिन्छ तर त्यसमा परिवर्तन पनि गर्न सक्छन्। कुनै शब्द बिर्सियो भने अर्कै बनाएर थपिदिन्छन्। त्यसलाई फेरि चलचित्र भनिन्छ, यसमा परिवर्तन हुन सक्दैन। यो अनादि बनिबनाउ हो, त्यस नाटकलाई बनिबनाउ भनिदैन। यस ड्रामालाई बुझ्नेपछि फेरि त्यो ड्रामा पनि समझमा आउँछ। बच्चाहरूले बुझ्नेका छन्- जो नाटक आदि अहिले देख्छन् ती सबै झुटा हुन्। कलियुगमा जो चीज देखिन्छ, त्यो सत्ययुगमा हुँदैन। सत्ययुगमा जे भएको थियो त्यो फेरि सत्ययुगमा नै हुन्छ। यी हदका नाटक आदि फेरि भक्ति मार्गमा नै हुन्छन्। जुन कुरा भक्ति मार्गमा हुन्छ त्यो ज्ञान मार्ग अर्थात् सत्ययुगमा हुँदैन। त्यसैले अहिले बेहदको बाबाद्वारा तिमीले वर्सा प्राप्त गरिरहेका छौ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- एक लौकिक बाबाद्वारा र अर्को पारलौकिक बाबाद्वारा वर्सा मिल्छ। बाँकी अलौकिक बाबाबाट वर्सा मिल्दैन। यिनले स्वयं उहाँबाट वर्सा प्राप्त गर्छन्। यो जुन नयाँ दुनियाँको सम्पत्ति छ, त्यो बेहदको बाबाले नै दिनुहुन्छ केवल यिनीद्वारा। यिनीद्वारा गोदमा लिनुहुन्छ त्यसैले यिनलाई बाबा भन्छन्। भक्ति मार्गमा पनि लौकिक र पारलौकिक दुवैको याद आउँछ। यी अलौकिक बाबा याद आउँदैन किनकि यिनीद्वारा कुनै वर्सा मिल्दैन। बाबा शब्द त अवश्य छ तर यी ब्रह्मा पनि रचना हुन् नि। रचनालाई रचयिताद्वारा वर्सा मिल्छ। तिमीलाई पनि शिव बाबाले सृष्टि गर्नु भएको हो। ब्रह्मालाई पनि उहाँले रचना गर्नु भएको हो। वर्सा रचयिताद्वारा मिल्छ, उहाँ हुनुहुन्छ बेहदको पिता। ब्रह्मासँग बेहदको वर्सा छ र? बाबाले बसेर यिनीद्वारा सम्झाउनु हुन्छ- अनि यिनलाई पनि वर्सा मिल्छ। यस्तो होइन- वर्सा लिएर तिमीलाई दिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले यिनलाई याद नगर। यहाँ बेहदको बाबाद्वारा तिमीलाई सम्पत्ति मिल्छ। लौकिक बाबाद्वारा हदको, पारलौकिक बाबाद्वारा बेहदको वर्सा दुवै रिजर्भ भयो। शिव बाबाद्वारा वर्सा मिल्छ- बुद्धिमा आउँछ! तर ब्रह्माबाबाको वर्सा कहाँ भनिन्छ! बुद्धिमा जागिर याद आउँछ नि। यो बेहदको बादशाही तिमीलाई उहाँबाट मिल्छ। उहाँ हुनुहुन्छ बडे बाबा। यिनले त भन्छन्- मलाई याद नगर, मेरो त कुनै सम्पत्ति छैन, जो तिमीलाई प्राप्त होस्। जोद्वारा सम्पत्ति मिल्छ उहाँलाई याद गर। उहाँले नै भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर। लौकिक पिताको सम्पत्तिमा कति झगडा हुन्छ। यहाँ त झगडाको कुरै छैन। बाबालाई याद गर्दैनौ भने स्वाभाविक रूपमा बेहदको वर्सा पनि मिल्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ। यस रथलाई पनि भन्नुहुन्छ- तिमीले आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर्यौं भने विश्वको बादशाही मिल्छ। यसलाई भनिन्छ यादको यात्रा। देहका सबै सम्बन्ध छोडेर आफूलाई अशरीरी आत्मा सम्झनु छ। यसैमा मेहनत छ। पढाइको लागि केही त मेहनत हुनुपर्छ नि। यस यादको यात्राद्वारा तिमी पतितबाट पावन बन्छौ। उनीहरूले यात्रा गर्छन् शरीरद्वारा। यो त हो आत्माको यात्रा। यो तिम्रो यात्रा हो परमधाम जानको लागि। यो पुरुषार्थले सिवाय परमधाम अथवा मुक्तिधाम कोही पनि जान सक्दैन। जसले राम्ररी याद गर्छ उही जान सक्छ र फेरि उच्च पद पनि उसैले पाउन सक्छ। जान त सबै जान्छन्। तर उनीहरू त पतित छन् नि त्यसैले पुकार्छन्। आत्माको याद गर्छ। खाने-पिउने सबै आत्माको गर्छ

नि। यतिबेला तिमी देही-अभिमानि बन्न छ, यसमा नै मेहनत छ। मेहनत बिना त केही पाउँदैन। छ पनि धेरै सहज। तर मायाको विघ्न पर्छ। कसैको तकदिर राम्रो छ भने उनीहरू तुरुन्त यसमा लाग्छन्। कोही ढिलो आउँछन्। यदि बुद्धिमा ठीक रीतिसँग बस्यो भने भन्छन्- हुन्छ म यस रूहानी यात्रामा लाग्छु। यस्तो तीव्र वेगबाट लागे भने राम्ररी दौडन सक्छन्। घरमा रहेर पनि बुद्धिमा आउँछ यो त धेरै राम्रो सत्य कुरा हो। मैले आफूलाई आत्मा सम्झेर पतित-पावन बाबालाई याद गर्छु। बाबाको आज्ञा अनुसार चल्याँ भने पावन बन्न सक्छौं। बन्छौं पनि अवश्य। पुरुषार्थको कुरा हो। छ धेरै सहज। भक्ति मार्गमा त धेरै कठिनाई हुन्छ। यहाँ तिम्रो बुद्धिमा छ- अब हामी फर्केर जानु छ, बाबाको पासमा। फेरि यहाँ आएर विष्णुको मालामा उनिनु छ। मालाको हिसाब गरौं। माला त ब्रह्माको पनि हुन्छ, विष्णुको पनि हुन्छ, रुद्रको पनि हुन्छ। सबैभन्दा पहिला नयाँ सृष्टिको त यो हो नि। अरू सबै पछि आउँछन् अर्थात् पछि उनिन्छन्। भन्छन्- तिम्रो उच्च कुल के हो? तिमिले भन्छौ- विष्णु कुल। हामी वास्तवमा विष्णु कुलका थियौं, फेरि क्षत्रिय कुलका बन्यौं। फेरि वंशावली निस्कन्छन्। यस ज्ञानद्वारा तिमिले बुझेका छौ- वंशावली कसरी बन्छ। सबैभन्दा पहिला रुद्रको माला बन्छ। यो सबैभन्दा उच्च वंशावली हो। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- यो तिम्रो धेरै उच्च कुल हो। यो पनि बुझेका छौ- सारा दुनियाँलाई सन्देश अवश्य मिल्छ। जसरी कतिले भन्छन्- भगवान अवश्य कहों त आउनु भएको हुनुपर्छ, तर थाहा छैन। आखिरमा थाहा त हुन्छ सबैलाई। अखबारमा छापिँदै जान्छ। अहिले त थोरै छापिन्छ। यस्तो होइन- एउटा अखबार सबैले पढ्छन्। पुस्तकालयमा पढ्न सक्छन्। कतिले २-४ वटा अखबार पनि पढ्छन्। कतिले बिल्कुलै पढ्दैनन्। यो सबैलाई थाहा हुनुपर्छ- बाबा आउनु भएको छ, विनाशको समय नजिक भएपछि थाहा हुन्छ। नयाँ दुनियाँको स्थापना, पुरानोको विनाश हुन्छ। हुन सक्छ धेरैलाई साक्षात्कार पनि हुन्छ। तिमिले सन्यासी, राजा आदिलाई ज्ञान दिनु छ। धेरैलाई सन्देश मिल्छ। जब सुन्छन्- बेहदको बाबा आउनु भएको छ, उहाँले नै सद्गति दिनुहुन्छ अनि धेरै आउँछन्। अहिले अखबारमा त्यति मन बुझ्ने तरिकाले निस्कनेको छैन। कोही निस्कनेछन्, सोध्नुपर्छ गर्नेछन्। बच्चाहरूले बुझेका छन्- हामीले श्रीमत् अनुसार सत्ययुगको स्थापना गरिरहेका छौं। तिम्रो यो नयाँ मिशन हो। तिम्री हौं ईश्वरीय मिशनका, ईश्वरीय सन्तान। जसरी क्रिश्चियन मिशनका क्रिश्चियन सन्तान बन्छन्। तिम्री हौं ईश्वरीय सन्तान। त्यसैले गायन छ- अतिन्द्रिय सुख गोप-गोपिनीहरूसँग सोध, जो आत्म-अभिमानि बनेका छन्। एक बाबालाई याद गर्नु छ, दोस्रो न कोही। यो राजयोग एक बाबाले नै सिकाउनु हुन्छ, उहाँ नै गीताका भगवान हुनुहुन्छ। सबैलाई बाबाको यही निमन्त्रणा वा सन्देश दिनु छ, अरू सबै कुरा हुन् ज्ञान शृंगार। यी चित्र सबै हुन् ज्ञानका शृंगार, नकि भक्तिका। यो चित्र बाबाले बसेर बनाउनु भएको हो- मनुष्यहरूलाई बुझाउनको लागि। यी चित्र आदि त प्रायः लोप हुन्छन्। बाँकी यो ज्ञान आत्मामा रहन्छ। बाबालाई पनि यो ज्ञान छ, ड्रामामा निश्चित छ।

तिम्री अहिले भक्ति मार्ग पार गरेर ज्ञान मार्गमा आएका छौ। तिमिले जानेका छौ- हाम्रो आत्मामा यो पार्ट छ, जुन चलिरहेको छ। निश्चित थियो, जुन फेरि हामीले राजयोग सिकिरहेका छौं, बाबाद्वारा। बाबाले पनि आएर यो ज्ञान दिनु थियो। आत्मामा भरिएको छ। त्यहाँ पुगेपछि फेरि नयाँ दुनियाँको पार्ट दोहोरिन्छ। सुरुदेखि लिएर आत्माको सारा रिकर्डलाई तिमिले यतिबेला जानेका छौ। फेरि यो सबै पूरा हुन्छ। भक्ति मार्गको पार्ट पनि बन्द हुन्छ। फेरि जुन तिम्रो कर्म सत्य युगमा भएको थियो, त्यही हुन्छ। के हुन्छ, यो बाबाले बताउनु हुन्न। जे भएको थियो त्यही हुन्छ। बुझेका छौ- सत्ययुग हो नयाँ दुनियाँ। अवश्य पनि त्यहाँ सबै कुरा नयाँ, सतोप्रधान र सस्तो हुन्छ, जे कल्प पहिला भएको थियो त्यही हुन्छ। देखिन्छ पनि- यी लक्ष्मी-नारायणलाई कति सुख छ। हीरा-जुहोरत, धन धेरै हुन्छ। धन हुन्छ भने सुख पनि हुन्छ। यहाँ तिमिले तुलना गर्न सक्छौ। त्यहाँ गर्न सक्दैनौ। यहाँका कुरा त्यहाँ सबै बिसिन्छ। यी हुन् नयाँ कुरा, जुन बाबाले नै बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। आत्माहरू त्यहाँ जानु छ, जहाँ सारा कारोबार बन्द हुन्छ। हिसाब-किताब चुक्ता हुन्छ। रिकर्ड पूरा हुन्छ। एउटै रिकर्ड नै धेरै ठूलो छ। भन्छन्- फेरि त आत्मा पनि त्यति नै ठूलो हुनुपर्छ। तर होइन। यति सानो आत्मामा ८४ जन्मको सारा पार्ट छ। आत्मा पनि अविनाशी छ। यसलाई केवल आश्चर्य नै भनिन्छ। यस्तो आश्चर्यवत् चीज अरू कुनै हुन सक्दैन। बाबालाई त भनिन्छ, सत्ययुग-त्रेताको समयमा विश्राममा रहनुहुन्छ। हामीले अलराउण्डको पार्ट खेल्छौं। सबैभन्दा धेरै हाम्रो पार्ट हुन्छ। बाबाले वर्सा पनि उच्च दिनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ- ८४ जन्म पनि तिमिले नै लिन्छौ। मेरो त फेरि यस्तो पार्ट छ, जुन अरू कसैले खेल्न सक्दैन। अनौठो कुरा छ नि। यो पनि अनौठो छ- आत्माहरूलाई बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ। आत्मा स्त्री-पुरुष होइन। जब शरीर धारण गर्छ अनि स्त्री-पुरुष भनिन्छ। आत्माहरू सबै बच्चाहरू हुन् त्यसैले भाइ-भाइ हुन्। अवश्य भाइ-भाइ हुन्, वर्सा प्राप्त गर्नको लागि। आत्मा बाबाको बच्चा हो नि। वर्सा लिन्छ, बाबाद्वारा त्यसैले पुरुष भनिन्छ। सबै आत्माहरूको हक छ, बाबाद्वारा वर्सा लिन। यसको लागि

बाबाको याद गर्नुपर्छ। आफूलाई आत्मा सम्झनु छ। हामी सबै भाइ-भाइ हौं। आत्मा, आत्मा नै हो। यो कहिल्यै परिवर्तन हुँदैन। बाँकी शरीर कहिले पुरुषको, कहिले स्त्रीको लिन्छ। यो रोचक कुरा जान्नु पर्ने हुन्छ, अरु कसैले पनि सुनाउन सक्दैन। बाबाद्वारा वा तिमी बच्चाहरूद्वारा सुन्न सक्छन्। बाबाले त तिमी बच्चाहरूसँग नै कुरा गर्नुहुन्छ। पहिला त सबैसँग भेट गर्नुहुन्थ्यो, सबैसँग कुरा गर्नुहुन्थ्यो। अब आखिरमा त कसैसँग कुरै गर्नु हुन्न। पुत्रले पिताको नामलाई प्रख्यात गर्छ नि। बच्चाहरूले नै पढाउनु छ। तिमी बच्चाहरूले नै धेरैको सेवा गरेर ल्याउँछौ। बाबाले बुझ्नुहुन्छ— यसले धेरैलाई आफू समान बनाएर लिएर आउँछ। यो ठूलो राजा बन्छ, यो सानो राजा बन्छ। तिमी रूहानी सेना पनि हौ, सबैलाई रावणको जंजीरबाट छुटाएर आफ्नो मिशनमा ल्याउँछौ। जसले जति सेवा गर्छ त्यति फल मिल्छ। जसले धेरै भक्ति गरेको छ, उही धेरै होसियार हुन्छ र वर्सा लिन्छ। यो पढाइ हो, राम्ररी पढाइ पढेनौ भने फल हुन्छौ। पढाइ धेरै सहज छ। बुझ्न र बुझाउन पनि छ सहज। मुश्किल छैन। तर राजधानी स्थापना हुनु छ, त्यसमा त सबै चाहिन्छ नि। पुरुषार्थ गर्नु छ, मैले उच्च पद पाउन सक्छु। मृत्यु लोकबाट ट्रान्सफर भएर अमरलोकमा जानु छ। जति पढ्छौ त्यति अमरपुरीमा उच्च पद पाउँछौ।

तिमीले बाबालाई प्रेम गर्नुपर्छ किनकि उहाँ हुनुहुन्छ, धेरै प्रिय वस्तु, प्रेमका सागर पनि हुनुहुन्छ। तिमीहरूको एकरस प्यार हुन सक्दैन। कसैले याद गर्छन्, कसैले याद गर्दैनन्। कसैलाई सम्झाउने पनि नशा हुन्छ नि। यो ठूलो आकर्षण हो। जसलाई पनि बताउनु छ— यो विश्व-विद्यालय हो। यो आध्यात्मिक पढाइ हो। यस्ता चित्र अरु कुनै पनि विद्यालयमा देखाइदैन। दिन-प्रतिदिन अझै चित्र निस्किरहन्छन्, जसलाई मनुष्यले देखे बित्तिकै बुझ्छन्। सिँढी धेरै राम्रो छ। तर देवता धर्मको रहेनछ भने उसको समझमा आउँदैन। जो यस कुलको हो, उसलाई तीर लाग्छ। जो हाम्रो देवता धर्मको पात हो, उही आउँछ। तिमीलाई अनुभव हुन्छ, यसले त धेरै रुचिसँग सुनिरहेको छ। कति त त्यत्तिकै जान्छन्। दिन-प्रतिदिन नयाँ-नयाँ कुरा पनि बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु हुन्छ। सेवा गर्ने धेरै सोख हुनुपर्छ। जो सेवामा तत्पर हुन्छन् उनै दिलमा चढ्छन् र दिलतख्तमा चढ्छन्। पछि गएर तिमीलाई सबै साक्षात्कार भइरहन्छ। तिमी त्यसै खुसीमा रहन्छौ। दुनियाँमा त धेरै हाहाकार हुनु छ। रगतका नदीहरू पनि बग्छन्। बहादुर, सेवा गर्नेहरू कहिल्यै भोकै मर्दैनन्। यहाँ त तिमी साधारण रहनु छ। सुख पनि त्यहाँ मिल्छ। कन्यालाई विवाह भन्दा पहिला साधारण भेषमा राख्छन् नि। पराई घरमा गएर धेरै पहिरिन सक्छन्। तिमी पनि घर जान्छौ त्यसैले त्यो नशा रहन्छ। त्यो हो नै सुखधाम। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) मालामा उनिनको लागि देही-अभिमानि बनेर तीव्र गतिले यादको यात्रा गर्नु छ। बाबाको आज्ञामा चलेर पावन बन्नु छ।

२) बाबाको परिचय दिएर धेरैलाई आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ। यहाँ साधारण रहनु छ। अन्तिम हाहाकारको दृश्य देख्नको लागि महावीर बन्नु छ।

वरदान:- ह र कुर्ममा बाबाको अनुकरण गरेर स्नेहको रेसपण्ड दिने तीव्र पुरुषार्थी भव जोसँग स्नेह हुन्छ उसलाई स्वतः अनुकरण गरिन्छ। सदा याद रहोस् जुन कर्म गरिरहेको छु यो फलो फादर छ? यदि छैन भने बन्द गर। बाबालाई अनुकरण गर्दै बाबा समान बन। कपी गर्न जसरी कार्बन पेपर राखिन्छ त्यस्तै अटेन्शनको पेपर राख्यौ भने कपी हुन्छ। किनकि तीव्र पुरुषार्थी बनेर स्वयंलाई हरेक शक्तिले सम्पन्न बनाउने समय यही नै हो। यदि स्वयंले स्वयंलाई सम्पन्न गर्न सकेनौ भने सहयोग लेऊ। नत्र पछि गएर टू लेट हुन्छौ।

स्लोगन:- सन्तुष्टताको फल प्रसन्नता हो, प्रसन्नचित बनेपछि प्रश्न समाप्त हुन्छ।